

திருக்குறளில் தன்மை விசுவிகர்கள்-மொழியியல் பார்வை

முனைவர். ச. சரவணன்^{#1}

saratam09@gmail.com

முன்னுரை — திருக்குறள் சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகும். செவ்விலக்கியங்களின் வரிசையில் இடம்பெற்றுள்ளதாகும். பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பெருமையினை உடையது திருக்குறள் ஒன்றேயாகும். பல்வேறு அற, வாழ்வியல் கருத்துகளை ஒருசேர குறுகிய வரிகளில் உணர்த்துகின்ற சிறப்பினைப் பெற்றது திருக்குறளேயாகும். இந்நிலையில் அதில் இடம்பெற்றுள்ள தன்மை ஒருமை, பன்மை வினைமுற்று விசுவிகர்கள் தொல்காப்பிய நூற்பாவின் அடிப்படையில் எவ்வாறு ஒத்தும் முரண்பாட்டுடனும் அமைகின்றன என்பதை மொழியியல் அடிப்படையில் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விசுவிகர்கள்

விசுவிகர்கள் என்பன ஒரு இலக்கணக் கூறின் இறுதிப்பகுதியாகும். அவ்வகையில் வினைமுற்று விசுவிக் என்பது முற்றுப்பெறும் செயலை உணர்த்த வடிவத்தின் இறுதிப்பகுதியாக இணைக்கப்படுவது. இவ்விசுவிக் எழுவாயின் அடையாளத்தை உணர்த்துவதாகும். இவ்வாறு வருகின்ற வினைமுற்று விசுவிக் பால்-எண்-இடம் ஆகியவற்றை உணர்த்தவல்லது. ஆனால் தன்மையிலும் முன்னிலையிலும் வருகின்ற வினைமுற்று விசுவிகர்கள் எண் மற்றும் இடத்தையன்றிப் பாலினை உணர்த்துவதில்லை. படர்க்கையில் வருகின்ற வினைமுற்று விசுவிக்ளை அம்முன்று பொருள்களையுமே ஒருசேர உணர்த்துகின்றன.

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுவிகர்கள்

தொல்காப்பியர் தன்மை ஒருமையை உணர்த்தும் வினைமுற்று விசுவிக்ளாகக் கீழ்க்காணுமாற்றை வரிசைப்படுத்துகின்றார்.

'கடதற என்னும்

அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோடு

என்னேன் அல்லென வருஉம் ஏழுந்

தன்வினை உரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே'

தொ.சொ. (204)

கு, டு, து, று என்னும் நான்கு குற்றியலுகரவீறுகள் என், ஏன், அல் என்னும் மூன்று என எழு விசுவிக்ளைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும் குற்றியலுகரவீறுகள்

நான்கனுள் '-கு' என்பது மட்டுமே திருக்குறளில் தன்மை ஒருமையை உணர்த்த ஓரிடத்தில் பயின்று வர ஏனைய -டு, -து, -று ஆகியவை திருக்குறளில் மட்டுமல்லாது சங்க இலக்கியங்களிலும் வரவில்லை. -என் என்ற விசுவிக்யும் திருக்குறளில் வரவில்லை. -ஏன், -அல் என்பவை வந்துள்ளன.

இவ்வாய்வினுள்ளதொல்காப்பியத்தின்கூற்றுக்கேற்பவும் திருக்குறளின் பயன்பாட்டிற்கேற்பவும் தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுக்கென நான்கு வகையான விசுவிகர்கள் அடையாளங் காணப்படுகின்றன. அவை: -கு, -என், -அல், -அன் என்பனவாகும்.

கு

தொல்காப்பியரின் கு, டு, து, று என்னும் நான்கு விசுவிக்ளின் ஈற்றிலுள்ள உகரமே இங்கு மெய்களிலிருந்து பிரிக்கப்பெற்று விளக்கமுறை ஆய்வின்மூலம் தன்மை ஒருமை விசுவிக்யாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. மெய்கள் இறப்பல்லாக் காலத்தை உணர்த்தும்.

உருபுகளாக எடுக்கப்படுகின்றன. இக்கருதுகோளுக்கு இணங்கச் சிவராஜ பிள்ளை (1929:45) "கு, டு, து, று, கும், டும், தும், றும் என்ற பன்மை வினைமுற்றுக்களில் வரும் உ, உம் விசுவிக்ளை நோக்கிக் கொள்க. இவற்றில் எதிர்காலக் குறியெல்லாம் இவ்விசுவிக்ளின் முன் வரும் மெய்யெழுத்துக்களினுள்ளமைந்தன" என்று விளக்குகின்றார். மேலும், சுபாஷ் சந்திரபோஸ் (2000:58) —உ மற்றும் —உம் என்பன திராவிட மொழிகளில் முறையே தன்மை ஒருமையையும் மற்றும் பன்மையும் உணர்த்துகின்றன. எனவே —உ என்பதன் பழைய வடிவம் —உன் என்றிருந்து பின்னர் 'ன'கர மெய் கெட்டிருக்க வேண்டும் என்னும் இராமசுவாமி ஐயர், மீனாட்சிசுந்தரன் ஆகியோரின் கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டுவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இவ்வுகரத்தின் முன்னர் வருகின்ற மெய்களெல்லாம் காலத்தை உணர்த்துவன என்பதை ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். சுப்ரமணியம் (1959: 37) இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்ற இம்மெய்கள் தன்மை, முன்னிலை ஒருமை வடிவங்களில் எதிர்காலத்தை உணர்த்துவதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

"uNku or uNTu : I will eat

cenri : You (sing.) will go
ceerti : You (sing.) will reach
kaNTi : You (sing.) will see

They all signify future tense. But the familiar future tense signs -p-, -v- or -m- are missing. On the other hand, the familiar past tense signs are here”.

‘உ’கரம் -க்- என்பதன்றி ஏனைய மெய்களான -ட்-, -த்-, -ற்- என்பவற்றுடன் இணைந்து தன்மை ஒருமையை உணர்த்தத் திருக்குறள் மட்டுமின்றிச் சங்க இலக்கியத்திலும் வரவில்லை. இது திருக்குறளிலும் ஒரே இடத்தில் மட்டுமே வந்துள்ளது. இவ்விசுவதியை வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகியவை தவிர ஏனைய மரபிலக்கணங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

உரைக்கு- 1181

என்

தொல்காப்பியர் கூறிய தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விசுவதியில் -என் என்பதும் ஒன்றாகும். நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் ஆகிய மரபிலக்கணங்களும் இவ்விசுவதியினைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. குற்றுயிரினை முதலாகவுடைய இவ்விசுவதியை ஏற்றுவரும் பெரும்பாலும் இறந்தகால வினைமுற்றமைப்பில் நான்கு உறுப்புகள் அமைகின்றன. அவை: வினையடி, காலவுருபு, சாரியை, விசுவதி என்பனவாகும். ஆயினும் -இன் என்னும் இறந்தகால உருபினை ஏற்றுவரும் வடிவங்கள் -என் என்னும் குற்றுயிரினை முதலாகவுடைய விசுவதியினை ஏற்கின்றபோது அவை -அன் என்னும் சாரியையை ஏற்பதில்லை இவ்விசுவதி குறளில் இடம்பெறவில்லை.

என்

தன்மை ஒருமைக்கெனத் தொல்காப்பியர் கூறியவற்றுள் இவ்விசுவதியும் ஒன்றாகும். -என் என்னும் விசுவதியைப் பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகிய மரபிலக்கணங்களைத் தவிர ஏனையவை சுட்டியுள்ளன. இதனை -என் (-என் > -ஏன்) என்பதன் முதலுயிர் நீட்டம்பெற்ற விசுவதியாகக் கொள்ளமுடிகின்றது. இவ்வாறு விசுவதியின் முதலுயிர் நீட்டம்பெறுகின்றபோது வினைமுற்றமைப்பில் இடையில் வருகின்ற ‘அன்’ என்னும் சாரியை

இடம்பெறாமல் போகின்றது. இவ்விசுவதி இறப்பு, இறப்பல்லாக் காலவுருபுகளுடனும் திருக்குறளில் வந்துள்ளது.

இறந்தகால வடிவத்தில்

கிடந்தேன் -1187

சென்றேன்- 1284

இறப்பல்லாக்கால வடிவத்தில்

புலப்பேன்-1267

மேலும் இரண்டு தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுகள் இணைந்து வரும்படி ஒரு குறள் அமைந்துள்ளது.

உள்ளினேன் என்றேன்மற்

றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்

புல்லாள் புலத்தக் களள் -1316

மேற்கண்ட குறளில் ‘உள்ளினேன், என்றேன்’ என்று இரண்டு வினைமுற்றுகள் அமைந்துள்ளன. அவையிரண்டும் இறந்தகாலத்தில் வந்தனவாகும். இரண்டில் ‘உள்ளினேன்’ என்பது ‘என்றேன்’ என்ற வினையைக் காட்டிலும் முன்னர் நிகழ்ந்ததாகும். ‘என்’ என்னும் வினை ‘சொல், கருது, கேள்’ என்னும் பொருளில் வருவதாகும். ஆனால் இவ்விடத்தில் ‘சொன்னேன்’ என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. அந்த இரண்டு வினைமுற்றுகளையும் சேர்த்துக் கீழ்க்காணுமாறு விரிக்க முடியும்.

உள்ளினேன் என்றேன் > உள்ளினேன் என்று

சொன்னேன்

மேற்கண்ட தொடரில் வருகின்ற ‘என்று’ என்னும் சொல் இடைச்சொல்லாகும்.

அல்

இவ்விசுவதி தொல்காப்பியரால் குறிப்பிடப்பெற்ற ஒன்றாகும். இது எதிர்காலத்தை உணர்த்தும் -ப்/-ப்ப்-, -வ்- என்னும் உருபுகளுடன் மட்டுமே வருவதாகும். வேற்றுமை உருபுகள் -ஆன், -இன் என்பன முறையே -ஆல், -இல் என்று மாறியது போல -அல் என்பது -அன் என்பதிலிருந்து உருமாற்றம் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்று சுப்ரமணிய சாஸ்திரி (1997: 159) கருதுகின்றார்.

இவ்விசுவதி வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகியவை தவிர ஏனைய மரபிலக்கணங்களால் சுட்டப் பெற்றுள்ளது. -அல் என்னும் விசுவதி திருக்குறளில் சிறிய எண்ணிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அறிவல்-1129

செய்வல்-1023

நச்சினார்க்கினியர் “உண்ணாநிற்பல் எனச் சிறுபான்மை நிகழ்காலமும் பெறும்” என்று எடுத்துக்காட்டுவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

அன்

தொல்காப்பியரால் தன்மை ஒருமைக்கென இவ்விசை குறிப்பிடப்பெறவில்லை. ஆண்பாலொருமையை உணர்த்தும் விசைகளின் வரிசையில் இதனைச் சேர்த்துள்ளார். ஆயினும் வீரசோழியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், சுவாமிநாதம் ஆகிய மரபிலக்கணங்கள் இவ்விசையினைத் தன்மை ஒருமை விசைகளின் வரிசையில் இணைத்துள்ளன. இது திருக்குறளில் தன்மை ஒருமையை உணர்த்த ஒரு இடத்தில் மட்டுமே இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடன்

உள்ளுவன்-1184

தன்மைப் பன்மை விசைகள்

தொல்காப்பியர் தன்மைப் பன்மைக்கென கீழ்க்காணுமாறு எட்டு விசைகளைக் கொடுக்கின்றார். “அவைதாம் அம்ஆம் எம்எம் என்னுங் கிளவியும் உம்மொடு வருஉங் கடதற வென்னுங் அந்நாற் கிளவியோ டாயெண் கிளவியும் பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே” - தொ.சொ.204

-அம், -ஆம், -எம், -ஏம், -கும், -டும், -தும், -றும் என்னும் எட்டு விசைகளாகும்.

மேற்கண்ட எட்டு விசைகளுள் -அம், -ஆம், -எம், -தும் ஆகிய விசைகள் மட்டுமே திருக்குறளில் வந்துள்ளன. ஏனைய விசைகள் இடம்பெறவில்லை. மேலும் தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர் வந்த மரபிலக்கணங்கள் குறிப்பிட்ட சங்க இலக்கியங்களிலும் சிறிய எண்ணிக்கையில் இடம்பெற்ற இப்போதும் பேச்சு வழக்கில் இருக்கின்ற தன்மைப் பன்மைக்கான -ஓம் என்னும் விசை குறளில் இடம்பெறவில்லை.

-அம்

இவ்விசை குற்றுயிரை முதலாகவுடைய விசையாகும். பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து

நீங்கலாக ஏனைய மரபிலக்கணங்கள் இவ்விசையைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இறந்தகால வடிவத்தில் இடம்பெறுகின்றபோது அன் என்னும் சாரியையைப் பெற்று வரும். ஆயினும் திருக்குறளில் இறந்தகால வடிவத்துடன் இவ்விசை வரவில்லை. இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடனும் எதிர்மறை வடிவத்துடனும் குறிப்பு வினை வடிவத்துடனும் வந்துள்ளது.

இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடன்

காண்கம்-1301

இவ்விசை தன்மையையும் முன்னிலையையும் படர்க்கையையும் உட்படுத்துதல் என்பது உரையாசிரியர்களின் கருத்தாகலின் இங்குத் தன்மையினையும் முன்னிலையையும் உட்படுத்தி வேறுபாட்டுத் தன்மைப் பன்மை என்னும் பிரிவில் வந்துள்ளது.

அயர்கம்-1268

எண்ணுவம்-467

என்பனவற்றுள் பொருளளவில் தன்மை ஒருமையை உணர்த்துகின்ற சூழலில் தன்மைப் பன்மையைக் குறிக்கின்ற இவ்விசை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது கவிதை மொழிக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவே கொள்ள முடியும். பெறுகுவம்- மேற்கண்ட வடிவங்களில் பெறுகுவம் என்பதில் வினையடியாகப் ‘பெறுகு’ என்பது எடுக்கப்படுகின்றது.

இதுபோன்ற வினைவடிவங்கள் மிகுதியாகச் சங்கத்தமிழில் காணக்கிடைக்கின்றன. இவ்வடிவங்களைப்பற்றி அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்துகள் உண்டு. இஸ்ரேல் (1984-27-8) இவ்வகையான வடிவங்களில் இரண்டு காலவருடிகள் இருப்பதாகக் கருதுகின்றார். “செய்கு என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுடனும் மூவிட ஐம்பால் விசைகள் இணைந்து வெவ்வேறு இடம், பால்களுக்குரிய வினைகள் காலப்போக்கில் மொழியில் அமைந்தன. விசைகள் இணையும்போது ‘செய்கு’ வடிவத்தின் எதிர்காலக்குறியீடு ககரம் நிலைபெற்றதுமன்றி, அதற்கும் விசைகளுக்கும் இடையே தோன்றிய ‘வகர’ உடம்படுமெய் எதிர்காலம் உணர்த்துதலும் ஆயிற்று. இத்தகைய வினைச்சொற்களில் ஒரு நிலையில் இரட்டை எதிர்காலக் குறியீடுகள் அமைந்தன. ஆனால் காலப்போக்கில் வகரம் மட்டுமே எதிர்காலம் உணர்த்த, குகரம் சொல்லாக்க உருபு (formative) என்ற நிலையினைப் பெற்றுவிட்டது. செய்குவென் -புறம். ௩0௬-ச; செய்குவம் -புறம். ௨௪௧-க”. மேலும் சுபாஷ்

சந்திரபோஸ் (2001:55) “வினையடியோடு குகரம் பெற்ற அடிச்சொல் மீண்டும் கால இடைநிலை, வினைமுற்று விசுதிகள் போன்றவற்றை ஏற்கின்றது, காக்கு-வ்-அம்காக்குவம் (நற்.கருகூ-ரு)” என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் கோதண்டராமன் (2014 -3) “தமிழ், மலையாள மொழிகளில் முதல், இரண்டாம்நிலை என இருவேறுவகைப்பட்ட வினைப்பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக; பறி, பறிக்கு என்னும் இரண்டும் முதல் நிலையிலும் இரண்டாம் நிலையிலும் ஒரே பொருளினை உணர்த்துபவை” என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் சுப்ரமணியம் (1971: 308) திராவிட மொழிகளில் ஒன்றான கோத்தாவிட இவ்வகையான வடிவங்கள் வருவதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

”vak -v -e:(n) ‘will come -I; vak -v -e:m ‘will come -we; vak -v -i; ‘will come -you (sg.)’ vak -v -i:m ‘will come -you (pl.)”

இவ்வாய்வினும் ‘செய்கு’ வடிவம் இரண்டாம்நிலை வினையடியாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறு ‘கு’கரம் பெற்று வரும் இரண்டாம்நிலை வினையடிகள் இறப்பல்லாக் காலத்தை உணர்த்தும் நிலையிலேயே வந்துள்ளன.

எதிர்மறை வடிவங்களுடன்

அறியலம்-1257

பிரியலம்-1315

இவ்வடிவங்கள் தன்மையையும் முன்னிலையையும் உட்படுத்தி நின்றன.

குறிப்புவினை வடிவத்துடன்

இன்னம்- 790

காதலம்-1314

ஆம்

இது தொல்காப்பியரால் சுட்டப்பட்டதாகும். வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகிய மரபிலக்கணங்கள் இவ்விசுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. இது இறந்த, இறப்பல்லாக்கால வினையமைப்புடனும் எதிர்மறையமைப்புடனும் வருவதாகும். குறளில் ஒரே இடத்தில் மட்டும் இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடன் வந்துள்ளது.

அறிவாம்-36

இவ்வடிவம் தன்மை ஒருமையே உணர்த்தும் நிலையில் தன்மைப் பன்மை விசுதியுடன் வந்துள்ளது.

ஏம்

இவ்விசுதியும்தொல்காப்பியரால்குறிப்பிடப்பட்டதாகும். பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகிய மரபிலக்கணங்கள் தவிர ஏனையவை இதனைச் சுட்டியுள்ளன. இது எல்லாக் கால வடிவத்துடனும் எதிர்மறையமைப்புடனும் வருவதாயினும் திருக்குறளில் இறந்தகால வடிவத்துடன் மட்டுமே வந்துள்ளது.

இழந்தேம்-593

கொளப்பட்டேம்-699

விட்டேம்-1036

இவ்விசுதியை இணைத்து வருகின்ற வடிவங்களும் தன்மை ஒருமையையே உணர்த்தும்படி பொருளடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

தும்

இவ்வகையில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட நான்கு வகையான (கும், டும், தும், றும்) விசுதிகளில் இது மட்டுமே திருக்குறளில் வந்துள்ளது. வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகிய மரபிலக்கணங்கள் இவ்விசுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. இது இறப்பல்லாக்கால வடிவத்துடன் வருகின்ற விசுதியாகும். இவ்விசுதியிலும் மெய் தனியாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு இறப்பல்லாக்கால உருபாகவும் ‘உம்’ என்பது தன்மைப் பன்மை விசுதியாகவும் விளக்கமுறை ஆய்வின்படி கொள்ளப்படும். இதற்குச் சான்றாக இவ்வாய்வினுள் -கு என்னும் தன்மை ஒருமைக்குக் காட்டிய மேற்கோள்களையே பொருத்தமுடியும்.

வாழ்தும்-956, 971

அஞ்சும்- 1128

இவ்விசுதியோடு வருகின்ற வடிவங்களும் தன்மை ஒருமையையே சுட்டும்வண்ணம் பொருளடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

முடிவுகள்

தன்மை ஒருமைக்கெனத் தொல்காப்பியர் கூறிய ஏழு விசுதிகளில் -என், -டு, -று என்பவை திருக்குறளில் வரவில்லை. -என் என்னும் விசுதி இரண்டு காலங்களிலும் வந்துள்ளது.

‘கு’ என்று அவர் கூறியிருந்தாலும் க்+உ எனப் பிரிக்கப்பட்டு -க்- என்ற மெய் எதிர்கால உருபாகவும் ‘உ’ என்பது தன்மை ஒருமை விசுதியாகவும் எடுக்கப்படுகின்றன.

-அன் என்னும் விகுதி தன்மை ஒருமையை உணர்த்தப் பழந்தமிழில் மட்டுமல்லாது திருக்குறளிலும் பயன்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், தொல்காப்பியர் இவ்விகுதியைக் குறிப்பிடவில்லை. நன்னூலார் இவ்விகுதியைத் தன்மை ஒருமையின் வரிசையில் இணைக்கின்றார்.

திருக்குறளில் தன்மைப் பன்மை விகுதிகளான -அம், -ஆம், -ஏம், -தும் ஆகியவை இடம்பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட ஏனைய விகுதிகளான -எம், -கும், -டும், -றும் ஆகியவை இடம்பெறவில்லை. மேலும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடாத இன்று வழக்கிலுள்ள தன்மைப் பன்மை விகுதியான -ஓம் என்பது திருக்குறளில் இடம்பெறவில்லை.

திருக்குறளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சில தன்மைப் பன்மை விகுதிகள் குறிப்பாக -அம் தன்மையினையும் முன்னிலையினையும் உள்படுத்தி வேறுபாட்டுத் தன்மைப் பன்மையில் வந்துள்ளன. மேலும் -அம், -ஆம், -ஏம், -தும் போன்ற தன்மைப் பன்மை விகுதிகளேற்ற வடிவங்கள் தன்மைப் பன்மையை உணர்த்தாமல் தன்மை ஒருமையை உணர்த்து நிலையில் அமைந்துள்ளன. இது தன்மையில் ஒருவன், செருக்கின் காரணமாகத் தன்மைப் பன்மையாக

நினைத்துக் கொள்வதுபோல கவிதை மொழிக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கொள்ளமுடியும்.

துணைநூல்கள்

- [1] இசரயேல், மோ. 1984, தமிழில் எதிர்காலக் குறியீடு ககரம், பதினாறாவது கருத்தாங்கு ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி -2, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், அண்ணாமலை நகர்.
 - [2] சிவராஜ பிள்ளை, கெ. என். 1929, உந்து என்னும் இடைச்சொற் பிரயோகம் அல்லது புறநானூற்றின் பழமை, சென்னை சர்வகலாசாலைப் பிரசுரம்.
 - [3] சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ச. 2000, சொல்லியல் ஆய்வுகள், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம்.
 - [4] சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ச. 2001, காலங்கள், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம்.
 - [5] Kothandaraman, R. 2013, Palatalized Verbal Bases in Dravidian, International Journal of Dravidian Linguistics (Vol.XLII), Trivandrum.
 - [6] Sathasivam, A. 1958, The suffix 'Cin' (சின்) in Cankam Tamil, Tamil Culture, Vol. VII, No.2.
 - [7] Subrahmanya Sastri, P. S. 1997, History of Grammatical Theories of Tamil, The Kuppuswamy Sastri Research Institute, Chennai.
 - [8] Subrahmanyam, P.S. 1971, Dravidian Verb Morphology (A comparative study) Annamalai nagar: Annamalai University Press.
- Subramoniam V.I. 1959, Negatives, Journal of TamilCulture, V. 8.